



3η Δεκεμβρίου: Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία

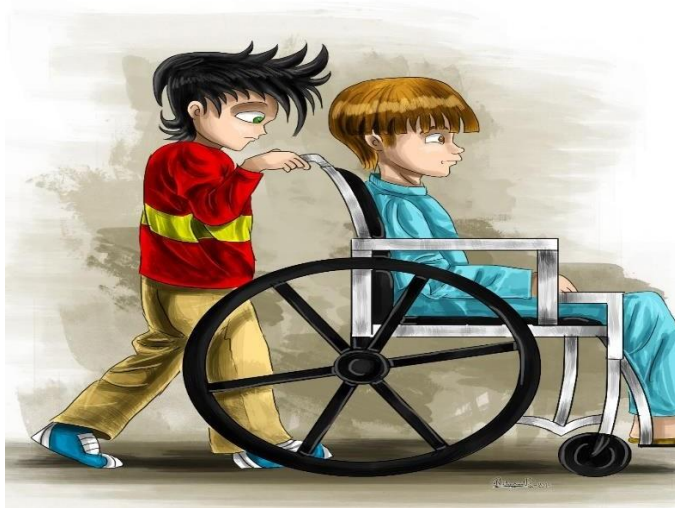
Το πριν και το μετά...

Πριν... ένα παιδί γεμάτο ζωντάνια, γελαστό και καλός ποδοσφαιριστής, πολύτιμος βοηθός στην ομάδα του!

Μετά... ένα παιδί καθισμένο στην αναπηρική καρέκλα, αλλά που η ψυχή του και το μυαλό του διατήρησαν τη ζωντάνια! Ξαφνικά έγινε ένα παιδί με πρόβλημα αναπηρίας, αλλά όχι ένα ανάπηρο παιδί.

Ένας τίτλος και μια ιδιότητα που δεν πρέπει να τον καθορίζουν για το υπόλοιπο της ζωής του, γιατί πέρα από την καρέκλα, τίποτα άλλο δεν έχει αλλάξει. Μόνο ο τρόπος που τον βλέπει ο κόσμος... Στο πριν και το μετά ο μικρός Ανδρέας παρέμεινε αποφασιστικά δυναμικός. Ο Ανδρέας τραυματίστηκε σε τροχαίο και η ζωή του μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα άλλαξε!

Κοντά του ο Γιώργος, ο καλύτερός του φίλος!



Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, το 1992, ανακήρυξε την 3^η Δεκεμβρίου ως Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, δίνοντάς μας την ευκαιρία κατανόησης σε θέματα αναπηρίας και ευαισθητοποίησης για τα δικαιώματα και τις δυνατότητες των ατόμων με αναπηρία. Είναι μια μέρα που μας υπενθυμίζει την υποχρέωση διασφάλισης της ισότιμης πρόσβασης όλων των μαθητών στην εκπαίδευση, καλλιέργειας του σεβασμού και καταπολέμησης κάθε μορφής διακρίσεων και αποκλεισμών, βασιζόμενοι στις αρχές της ενταξιακής εκπαίδευσης.

Η έννοια της ενταξιακής εκπαίδευσης αναφέρεται στη φιλοσοφία της αποδοχής και στην παροχή ενός πλαισίου, μέσα στο οποίο όλα τα παιδιά χωρίς εξαιρέσεις και αστερίσκους, μπορούν να εκτιμηθούν ισότιμα και να αντιμετωπίζονται με σεβασμό.

Σε αυτό το πλαίσιο, τα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία ενώνουν τις φωνές τους για να στείλουν μήνυμα ενότητας, αλληλεγγύης και αλληλοσεβασμού, ενθαρρύνονται να προγραμματίσουν δράσεις ευαισθητοποίησης, οργανωμένου παιχνιδιού, αθλοπαιδιών, καλλιτεχνικών, αθλητικών και άλλων δραστηριοτήτων **που να αφορούν:**

α) στην προάσπιση του δικαιώματος των μαθητών/τριών με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες για ισότιμη πρόσβαση στην εκπαίδευση,

β) στην καταπολέμηση στερεοτύπων και προκαταλήψεων εντός της σχολικής κοινότητας και

γ) στην αναγκαιότητα σεβασμού της μαθητικής ετερογένειας.

Τα άτομα με αναπηρία, αντιμετωπίζουν εμπόδια στην καθημερινή ζωή, εφόσον η κοινωνία πολλές φορές δε λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης ομάδας πληθυσμού, τις δυνατότητες και τις ειδικές τους ανάγκες. Αναπηρία, πλέον θεωρείται το αποτέλεσμα της σχέσης των ικανοτήτων ενός ατόμου και των απαιτήσεων του περιβάλλοντος. Τα άτομα αυτά βιώνουν συχνά το φαινόμενο του "Κοινωνικού Αποκλεισμού". Αισθάνονται την περιθωριοποίηση και στέρηση της συμμετοχής στα κοινωνικά, δημόσια αγαθά και υπηρεσίες, που πρέπει να είναι κοινά σε όλους τους πολίτες ενός κράτους. Τα άτομα με αναπηρία δε ζητάνε να γίνει η ζωή τους ευκολότερη. Ζητάνε να γίνει η ζωή τους ΙΣΗ με τη δική μας. Στόχος πρέπει να είναι όχι η τυπική, αλλά η πραγματική ισότητα, η οποία σημαίνει ίσες ευκαιρίες στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή. Αυτό που πρέπει να επιδιώκεται είναι ο σεβασμός της ατομικής και ομαδικής ιδιαιτερότητας.

Σε αυτό το πλαίσιο, με αφορμή αυτήν την ημέρα, το σχολείο μας διοργάνωσε μια επιμορφωτική ημερίδα με αθλητικές δραστηριότητες προσαρμοσμένες για άτομα με αναπηρία ώστε το σχολείο μας να υψώσει ένα μήνυμα ενότητας, αλληλεγγύης και αλληλοσεβασμού προς όλα τα Άτομα με Αναπηρία.

Λέμε, **«Ναι στη Διαφορετικότητα», «Όλοι Μαζί, Όλοι Ίσοι».**

Πάικου Αρετή και Σεβδαλή Χρυσούλα
Καθηγήτριες Φ. Α. Δ, Σ. Κοιλιάδας









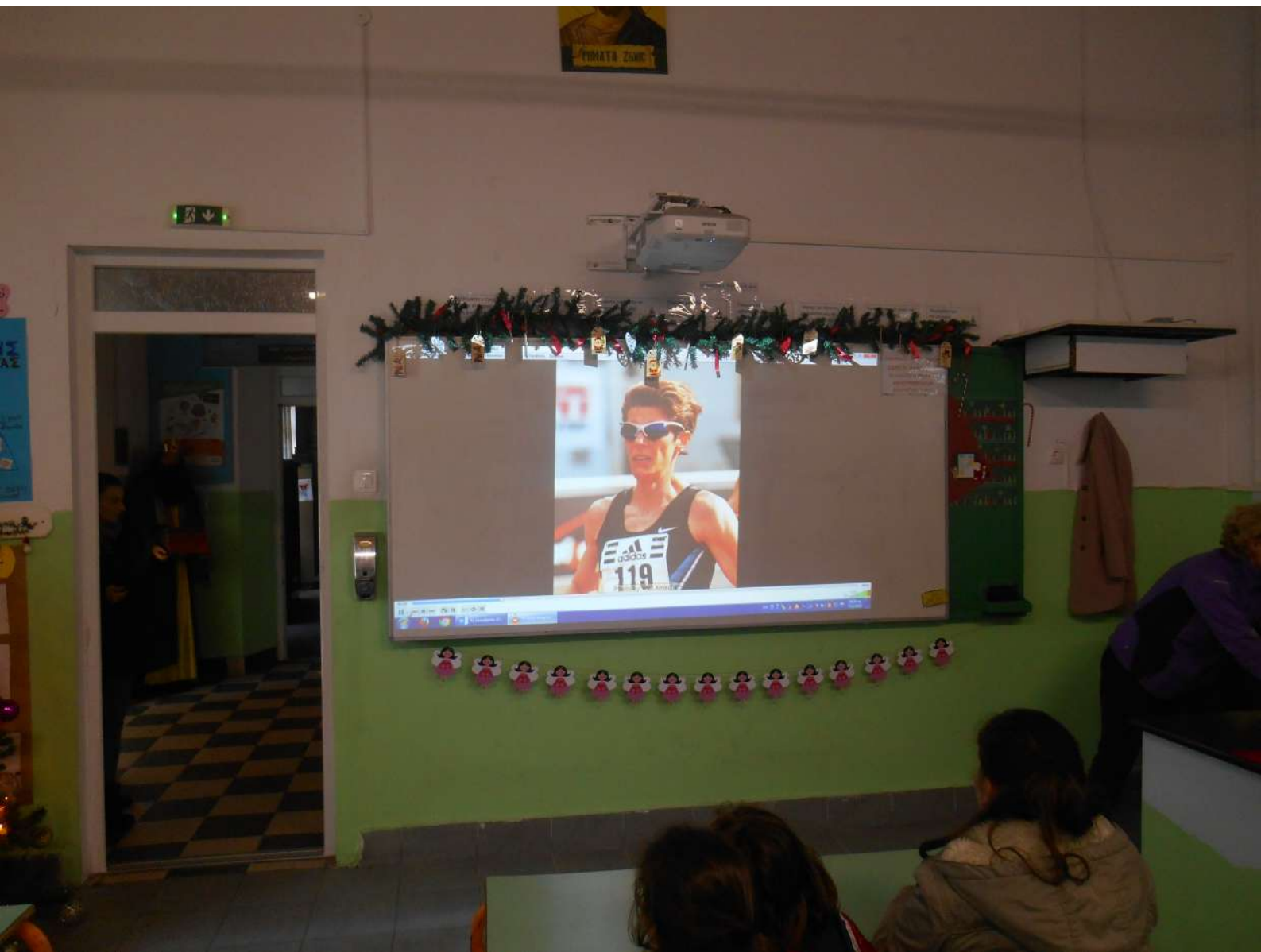


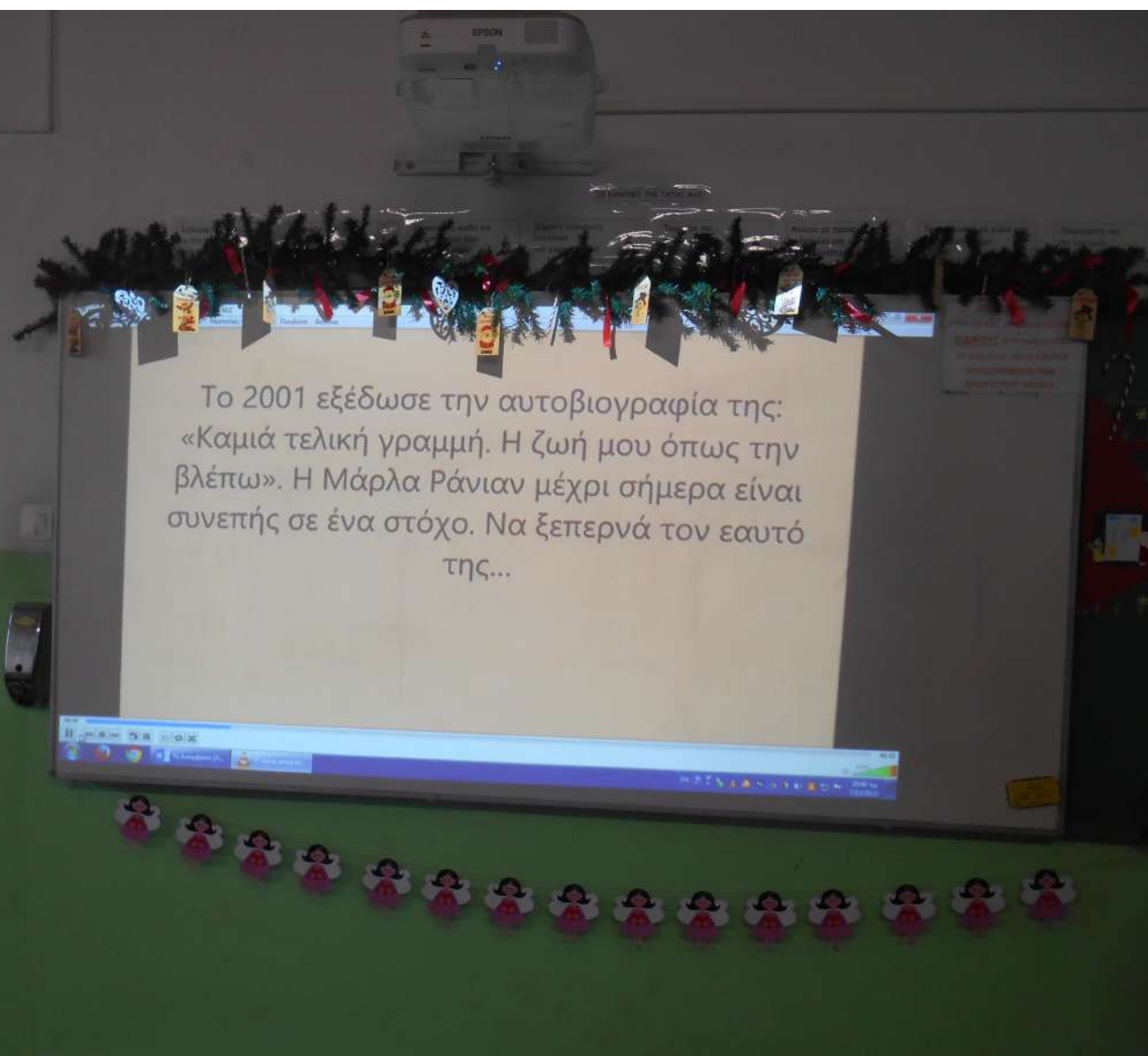












Το 2001 εξέδωσε την αυτοβιογραφία της:
«Καμιά τελική γραμμή. Η ζωή μου όπως την
βλέπω». Η Μάρλα Ράνιαν μέχρι σήμερα είναι
συνεπής σε ένα στόχο. Να ξεπερνά τον εαυτό
της...









